

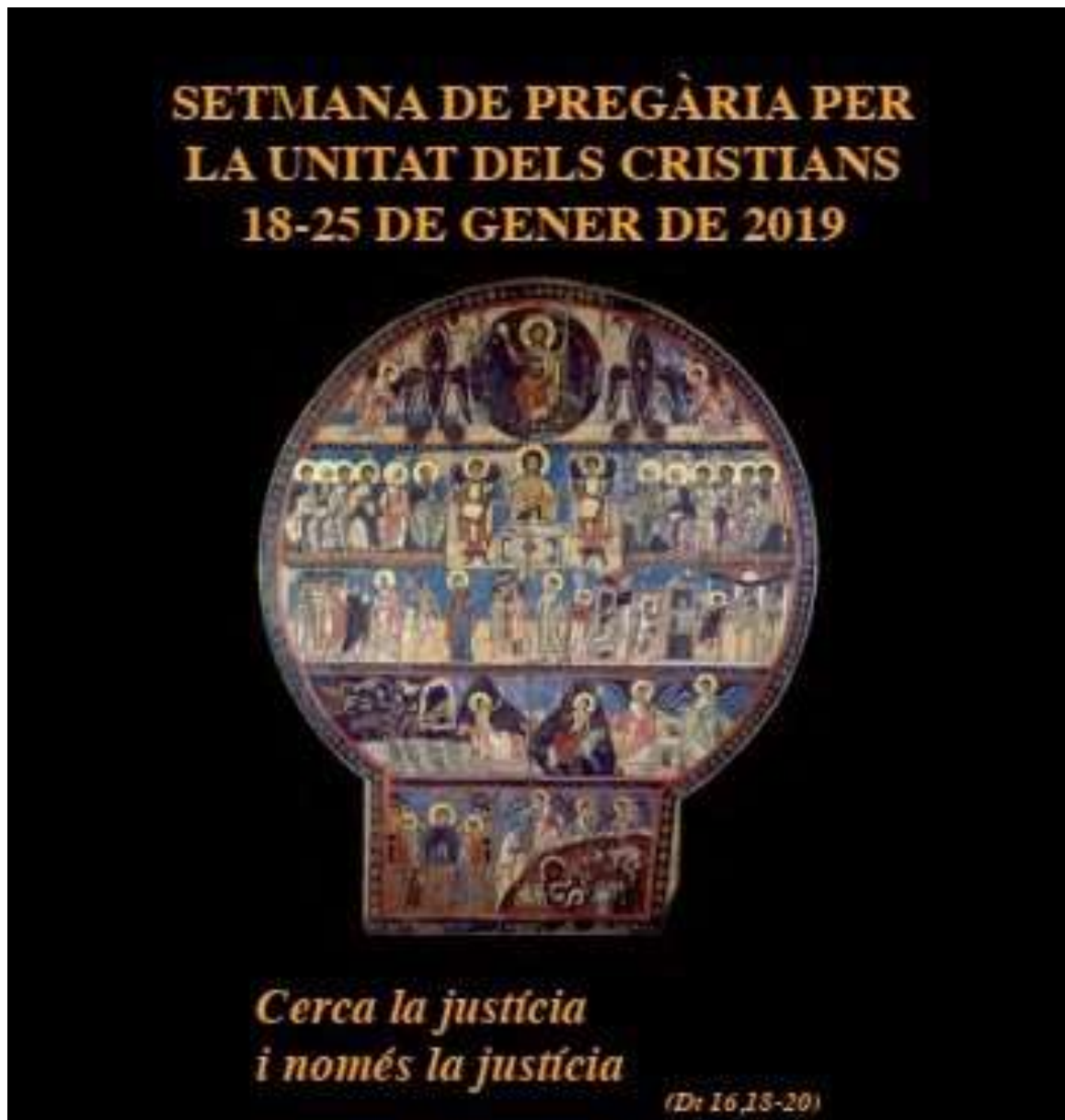
Servei de Documentació:
« Setmana de Pregària per la Unitats dels Cristians »

Servei de Documentació

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat
Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Autor	Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat cristiana i la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies	208
Títol	TEXTOS PER A LA SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS I PER TOT L'ANY 2019	
Font	Oikumene, circular del Centre Ecumenic de Catalunya.	
Publicat	10 de gener de 2019	

TEXTOS PER A LA SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS I PER TOT L'ANY 2019

Preparats i publicats conjuntament pel Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat cristiana i la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies

Cerca la justícia i només la justícia (Dt 16,18-20)

Les citacions bíbliques en versió catalana reproduïdes en aquestes pàgines, han estat extretes de la Bíblia catalana, traducció interconfessional (BCI)

INTRODUCCIÓ AL TEMA PER A L'ANY 2019

Els cristians d'arreu del món ens reunim any rere any per pregar i reforçar la unitat. Ho fem enmig d'un món on la corrupció, la cobdícia i la injustícia imposen la desigualtat i la divisió. La nostra pregària és de comunió: d'ací la seva força. Tanmateix, els cristians, amb les comunitats que individualment representem, sovint som còmplices de la injustícia, nosaltres, els cridats a ser, units, testimonis de la justícia i instruments de la gràcia salvífica de Crist per a aquest pobre món esqueixat.

La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians 2019 ha estat preparada pels cristians d'Indonèsia. Amb una població de 265 milions, dels quals 86% s'identifiquen com a musulmans, Indonèsia és el país amb més nombrosa presència islàmica. Tanmateix, al voltant del 10% d'indonesis són cristians de tradicions diverses. Tant per la seva població com per la seva superfície, Indonèsia és l'estat més gran del sud-est asiàtic. Compta, aproximadament, amb 17.000 illes, 1.340 grups ètnics i 740 llengües locals, unides, mitjançant una llengua nacional, la bahasa indonèsia, deferent amb la pluralitat. L'estat es fonamenta sobre cinc principis, anomenats Pancasila,¹ i una divisa: *Bhinneka Tunggal Ika (Unitat en la diversitat)*. A través de la diversitat ètnica, lingüística i religiosa, els indonesis practiquen el principi del *gotong royong*, una forma de vida oberta a la solidaritat i la col·laboració que pretén compartir-ho tot, el treball, les penes i les alegries, germanes i germans els uns dels altres.

Aquesta harmonia, normalment fràgil, avui és amenaçada de diverses maneres. La creixença econòmica que Indonèsia ha experimentat durant les darreres dècades s'ha d'atribuir majoritàriament a un sistema competitiu que, òbviament, es contradeix amb la col·laboració del *gotong royong*. Hi ha corrupció, amb múltiples variants. Una corrupció que contamina la política i el món dels negocis, amb conseqüències desastroses per al medi ambient. En especial, la corrupció mina l'administració de la justícia i el correcte acompliment de la llei. Molt sovint, els elegits per promoure la justícia i defensar els dèbils fan tot el contrari. En conseqüència l'abisme entre rics i pobres s'ha fet cada dia més profund; i, d'aquesta manera, un país ric en recursos, viu l'escàndol d'una bona part de població en situació de pobresa. Com diu un refrany tradicional indonesi: "Un ratolí pot morir-se de fam en un graner ple d'arròs". Amb això, la riquesa és associada a determinats grups ètnics i religiosos que, per camins dubtosos, generen tensions. Arreu s'imposa una radicalització molt gran, atida pel món mediàtic amb la demonització d'uns sectors de la societat contra altres..

En un entorn social com aquest, les comunitats cristianes s'han fet novament consciència de la seva unitat i, juntes, s'han esforçat per respondre a una semblant realitat injusta. De retruc, en oposar-se a les injustícies, els cristians s'han vist en l'obligació d'examinar-se sobre alguns aspectes a propòsit dels quals són còmplices. Només amb el suport de la pregària de Jesús, "que ells sigui u", els cristians podran testimoniar vivencialment la unitat en la diversitat. Gràcies a la seva unitat en Crist, efectivament, seran capaços de combatre la injustícia i ajudar les necessitats de les seves víctimes.

Interpel·lats per la situació que viuen, els cristians d'Indonèsia han descobert que les paraules del Deuteronomi, "Cerca la justícia i només la justícia"(16,18-20), responen a les seves necessitats. El poble de Déu, abans d'entrar a la terra promesa, renovà el seu compromís amb l'Aliança volguda per Déu. La referència a aquest fet, apareix en un capítol del qual el tema central són les festivitats que el poble de l'Aliança ha de celebrar. Ho ha de fer "amb el seus fills i filles, amb els seus servents i serventes, amb els levites, els immigrants, els orfes i les viudes que resideixin a la seva ciutat" (Dt 16,14 i 16,11). Els cristians indonesis s'esforcen en recuperar, per això, l'esperit inclusiu de les festes de les antigues comunitats que en aquest sentit s'havien anticipat. En arribar al final d'aquest llarg capítol del Deuteronomi, segurament se'ns faran estranys dos versets dedicats als jutges, però, recordem-ho, el lligam entre les festes, que ho són per a tothom, i la justícia en el context indonesi, és del tot ocorrent. Com a poble de l'Aliança, establerta en Jesús, el goig del banquet celestial serà per a aquells que tenen fam i set, que són perseguits per la justícia; "d'ells és el Regne del cel" (Mt 5,6,10).

L'Església de Crist és cridada a esdevenir un tast anticipat del Regne del cel, però amb la nostra desunió, no ho aconseguirem. Hem de ser el signe de l'amor de Déu per al seu poble. De la mateixa manera que la injustícia ha aprofundit les divisions que ha patit la societat indonèsia, la injustícia també ha nodrit la divisió de l'Església. Ens penedim de la injustícia, causa de les divisions, però, com a cristians, també creiem en el poder de Crist ens perdona i salva. I, per consegüent, ens apleguem units a l'ombra de la creu, suplicant, d'un costat, la gràcia per acabar amb la injustícia i, de l'altre, el perdó dels pecats, causa de les nostres divisions.

Les reflexions per als vuit dies giren entorn del tema escollit. Per aprofundir la unitat i la justícia, s'ha mirat de tenir presents les lluites que resulten de la injustícia.

Els temes són:

Dia 1r: Que la justícia ragi com l'aigua (Am 5,24)

Dia 2n: Que la vostra paraula sigui "sí, quan és sí; no, quan és no"(Mt 5,37) Dia 3r: El Senyor és compassiu i benigne (Sl 145,8)

Dia 4t: Acontenteu-vos amb el que teniu (He 13,5)

Dia 5è: M'ha enviat a portar la bona nova als pobres (Lc 4,18)

Dia 6è: El seu nom és "Senyor de l'univers"(Jr 10,16) Dia 7è: Dona, és gran la teva fe! (Mt 15,28)

Dia 8è: El Senyor m'il·lumina i em salva (Sl 27,1)

1 Els cinc principis del Pancasila són: a) la creença en un sol i únic Déu; b) una humanitat justa i civilitzada; c) la unitat d'Indonèsia; d) la democràcia fonamentada a partir de la saviesa unànimement manifestada mitjançant el parer dels representants elegits; e) la justícia social per a tot el poble indonesi.

REFLEXIONS BÍBLIQUES I PREGÀRIES PER ALS VUIT DIES

Dia 1r **Que la justícia ragi com l'aigua (Am 5,24)**

Am 5,22-25
Lc 11,37-44

Reflexió

De cristians n'hi ha que se senten molt inclinats a la pregària i a la celebració, però, n'hi ha també de preocupats igualment pels pobres i els marginats? Anem a l'església a pregar i, irresponsablement, trepitgem els drets dels sers humans, el nostre proïsme, i explotem el medi ambient. Els cristians d'Indonèsia reconeixen que en el seu país hi ha gent que tracta de viure amb fervor la seva fe i, al mateix temps, oprimeix els creients d'altres confessions religioses fent ús fins i tot de la violència. Però, en l'evangeli de Lluc Jesús ens recorda que només signifiquem visiblement l'autèntic culte a Déu quan actuem en justícia i equitat. Per a tots aquells que obliden aquesta obligació, la reprovació que se'n segueix és molt dura.

En la profecia d'Amós, Déu rebutja el culte presentat pels qui negligeixen la justícia i, amb tot, voldrien que "la justícia ragi com l'aigua, i el dret com un torrent inestroncable"(5,24). El profeta insisteix sobre el vincle que intercedeix entre culte i les accions dutes a terme segons justícia. Quan els cristians treballem conjuntament per escoltar el crit dels pobres i els oprimits, creixem en comunió uns prop dels altres i amb Déu U i Tri.

Pregària

Déu de la viuda, de l'orfe i de l'estranger. Vós ens heu mostrat el camí de la justícia. Ajudeu-nos a seguir els vostres camins practicant la justícia per donar-vos culte. I, puix que som tots cristians, feu que us celebrem de cor i de ment, però també de fets. Que l'Esperit Sant ens ajudi i ens guiï a treballar per la justícia onsevulla que siguem, a fi que molts s'enforteixin a través de les nostres paraules. En el nom de Jesús. Amén.

Dia 2n **Que la vostra paraula sigui "sí, quan és sí; no, quan és no" (Mt 5,37)**

Ef 4,22-25
Mt 5,33-37

Reflexió

La violència contra els nostres consemblants humans no sols consisteix en agressions físiques o robatoris, se suposa també en les maldiciences i les murmuracions. Els mitjans de comunicació social han fet possible que les mentides arribin ràpidament a cercles molt amplis de públic. Els cristians d'Indonèsia saben molt bé que aquestes possibilitats porten certs grups religiosos, inclosos els cristians, a difondre mentides i prejudicis en contra

d'altres grups. La por i el temor de represàlies generen recels en la gent, de tal manera que impedeixen de defensar la veritat i, per això, obliguen a guardar silenci a propòsit dels posicionaments injustos i mentiders destinats a crear por.

Jesús afirmà audaçment: "Digueu sí, quan és sí; no, quan és no; el que es diu de més, ve del Maligne". L'engany arruïna les bones relacions entre persones i entre grups, incloses les esglésies. La deshonestedat espatlla la unitat de l'Església. La carta als efesis ens diu que som membres els uns dels altres. Tot una crida als cristians per tal que siguem honestos i responsables, els uns dels altres, i cresquem en germanor. Quan actuem d'aquesta manera, no és l'esperit del mal que ens mou, és el Sant Esperit de Déu que vol ser amb nosaltres.

Pregària

Déu de justícia,

Atorgueu-nos seny per distingir el que és just del que no ho és.

Que els nostres cors es guiïn per l'honestedat i els nostres llavis diguin la veritat.

Guardeu-nos d'escampar falsedats;

feu-nos, al contrari, agents de justícia i pau,

que difonguem bones notícies per a tot el poble.

Ho demanem en nom del vostre Fill, Jesucrist. Amén.

Dia 3r El Senyor és compassiu i benigne (Sl 145,8)

Sl 145,8-13

Mt 1,1-17

Reflexió

"El Senyor és bo per a tothom, estima entranyablement tot el que ell ha creat", deia el salmista, proclamant així que l'amor de Déu supera totes les fronteres, ètniques, culturals, racials i fins i tot religioses. El relat de la genealogia de Jesús, de l'evangeli de Mateu, és una clara mostra d'aquesta visió generosa. Mentre les cultures antigues sovint presenten la dona com a inferior, o com a propietat dels seus pares o dels seus marits, Mateu anomena quatre dones entre els avantpassats de Jesús, dues de les quals, Rut i Rahab, eren gentils. Altres tres avantpassats de la llista eren coneguts pels seus pecats, inclòs el rei adúlter, David. En incloure'ls en la genealogia de Jesús i fer-los part de la història humana de Déu, és evident que Déu no discrimina ningú en el seu pla de salvació, home i dona, just i pecador, sigui quin sigui el seu passat.

Indonèsia és un estat d'aproximadament 17.000 illes i 1.340 grups ètnics diferents, amb esglésies separades sovint per línies ètniques. Un semblant aïllament pot conduir algú, en detriment de la unitat de l'Església, a creure's ell tot sol en possessió de la veritat. Quan avui augmenta arreu el fanatisme ètnic i religiós i es desencadena la intolerància, els cristians, units, s'han de posar al servei de la família humana per testimoniar l'amor universal de Déu proclamant a cor amb el salmista: "El Senyor és compassiu i benigne" per a tothom.

Pregària

Pare, Fill i Esperit Sant, un sol Déu,

us lloem per la vostra immensa glòria manifestada en tota la creació.

Doneu-nos un cor obert per abraçar tothom que sofreixi discriminació. Ajudeu-nos a créixer en l'amor per damunt de prejudicis i injustícies.
Feu-nos la gràcia de saber respectar la dignitat de tota persona a fi que en la diversitat experimentem la unitat.
Us ho demanem pel vostre sant nom. Amén.

Dia 4t Acontenteu-vos amb el que teniu (Hb 13,5)

Hb 13,1-5
Mt 6,25-34

Reflexió

L'autor de la carta als hebreus es pronuncia contra l'afany excessiu del diner i dels béns materials. Davant la nostra tendència a pensar que mai no en tenim prou, els text ens recorda que Déu és provident i assegura que mai no abandonarà la creació. A través de la fecunditat de la terra, dels rius i dels mars, amb la seva bondat, Déu ha proveït sobradament d'aliment i aigua fresca els sers vivents i, malgrat tot, no és poca la gent que malviu amb mancances pel que respecta les necessitats elementals. La feblesa i l'avidesa de la família humana emmena freqüentment a la corrupció, la injustícia, la pobresa i la fam. En lloc de preocupar-nos dels altres i compartir amb ells els nostres béns, ens tempta reunir i acumular diner, aliments i més reserves naturals per a nosaltres mateixos, el nostre país o el nostre grup ètnic.

Jesús ens ensenya que la preocupació pels béns materials no ha d'ocupar en nosaltres el primer lloc. Hem de maldar, sobretot, pel regne de Déu i els seus valors, en la confiança que el nostre Pare del cel ens proveirà de tot el que necessitem. Durant aquests darrers anys, algunes esglésies d'Indonèsia han proveït, amb diferents menes de recursos, financers, de suport humà i educatiu, petites esglésies del món rural. Amb aquest simple exemple concret, d'amor mutu, han demostrat que la unitat amb els germans cristians és el do de Déu a la seva Església. En viure amb més senzillesa, sense preocupar-nos per guanyar diner per damunt de les nostres necessitats o acumular reserves per al futur, ens capacitem per fer de la terra, la nostra casa comuna, un espai més just.

Pregària

Déu compassiu,
Us donem gràcies pels vostres dons tan generosos.
Feu-nos la gràcia d'acceptar totes les benediccions amb simplicitat i humilitat de cor.
Feu que visquem contents, promptes a compartir amb els qui passen necessitat a fi que experimenti tothom la unitat en l'amor que brolla de vós,
el nostre Déu, U i Tri.
Que viu i regna pels segles dels segles. Amén.

Dia 5è M'ha enviat a portar la bona nova als pobres (Lc 4,18)

Am 8,4-8
Lc 4,16-21

Reflexió

El profeta Amós criticava els comerciants que practicaven l'engany i explotaven els pobres per treure'n el màxim profit. Amós també subratllava que Déu observa les seves maldats i no les oblidarà mai. Déu escolta el clam de les víctimes de la injustícia i no abandona els qui són explotats i tractats injustament.

Vivim en un món globalitzat on la marginació, l'explotació de l'altre i la injustícia s'han fet predominants. La distància entre rics i pobres cada dia creix més. El creixement econòmic ha esdevingut un factor decisiu de les relacions entre estats, pobles i grups socials. Les qüestions econòmiques, per això, són sovint font de tensions i conflictes. No és gens fàcil de viure en pau quan la justícia és absent.

En virtut del nostre baptisme comú, els cristians compartim la missió profètica de Jesús, de proclamar la bona notícia, de paraula i de fets, als pobres i als necessitats. Si som conscients plenament d'aquesta missió, l'Esperit del Senyor reposarà sobre nosaltres i ens empoderarà per promoure la justícia. La nostra dignitat de cristians ens demana que parlem i actuem de manera que les paraules d'Isaïes que Jesús proclamà a Natzaret cada dia s'acompleixin en la percepció dels qui viuen entorn nostre.

Pregària

Déu, Pare nostre,
perdoneu el nostre afany de poder
i allibereu-nos de la temptació d'oprimir ningú.
Pel vostre Esperit de comunió,
ajudeu-nos a viure solidàriament amb el nostre proïsme
i a treballar junts amb el vostre Fill Jesús
per l'acompliment de la vostra promesa d'alliberació dels pobres i oprimits. Ho demanem
en el seu nom. Amén.

Dia 6è El seu nom és "Senyor de l'univers"(Jr 10,16)

1Sa 1,13-17
Mt 15,21-28

Reflexió

L'univers creat és una manifestació extraordinària del poder de Déu. La grandesa de Déu és visible en i per la creació: "El Senyor de l'univers és el seu nom".

Avui ens trobem, però, davant una greu crisi ecològica global que amenaça la natura. Molts pobles, per cobdícia, s'han dedicat a explotar la creació per damunt del que és permès. En nom del desenvolupament s'han devastat boscos i, a hores d'ara, la pol·lució ha contaminat la terra, l'aire, els rius i els mars. Com a conseqüència, l'agricultura s'ha fet impossible, l'aigua neta introbable i molts animals han mort. En un context com aquest, és bo de recordar que, després de la resurrecció, Jesús encarregà als seus deixebles de proclamar la bona notícia "a tota la creació". No hi ha cap parcel·la de la creació que quedi fora del pla

de Déu de fer noves totes les coses. Per tant, ens hem de convertir: hem de deixar la tendència que ens porta a explotar la creació, valorar-la i reconciliar-nos-hi. Hi ha moviments entre els fidels de diverses tradicions religioses, a Indonèsia i altres indrets, que empenyen els cristians a promoure Esglésies eco-responsables i, doncs, a prendre mesures per evitar abusos contra el medi ambient. Això uneix els cristians per retre testimoniatge al seu Creador, “perquè ell és qui ha creat totes les coses”. Quan ens unim a altres cristians per defensar la nostra comuna casa terrena, no som simplement uns activistes, acomplim el manament del Senyor de proclamar arreu la bona nova de l’amor guaridor i restaurador de Déu per a tota la creació.

Pregària

Déu d’amor,
per la vostra paraula totes les coses han estat creades.
Us donem gràcies per l’univers
que manifesta la vostra glòria, la vostra bellesa i la vostra bondat.
Doneu-nos saviesa per fer camí noblement sobre la terra
i junts ser profetes de la vostra bona nova a tota la creació. Amén.

Dia 7 Dona, és gran la teva fe! (Mt 15,28)

1Sa 1,13-17
Mt 15,21-28

Reflexió

Elí menyspreà la profunda i fervorosa pregària d’Anna i la condemnà titllant les seves súpliques de garleries d’embriac. Les paraules de la rèplica d’Anna. demanant-li que no l’engegués com “una dona qualsevol”, li ablaniren el cor; l’acomiadà amb una benedicció. Semblantment, quan la dona cananea arribà fins a Jesús per demanar la salut de la seva filla, ell, d’entrada, l’apartà dient-li que només havia vingut per al seu poble. Ella, però, perseverà pregant i, al seu moment, esperonant la seva gran fe, Jesús li atorgà el favor que demanava. En ambdós casos, una dona marginada, inicialment considerada indigna d’atenció, capgira la situació amb paraules profètiques que amoreseixen els cors i aporten enteresa i guarició.

La marginació i consegüent desatenció de la veu de les dones segueix vigent en els nostres dies. Fins i tot portes endins de les nostres esglésies, els cristians sovint som còmplices de les cultures que menystenen la dona. A mesura que al respecte som conscients de les nostres mancances, progressivament ens adonem dels horrors de la violència comesos contra les dones i els infants, per força arrabassats dels seus domicilis, víctimes del tràfic de persones en altres països. Aquests i molts altres treballadors emigrants sovint són víctimes de tractes inhumans, No se’ls té en compte ni els drets humans més fonamentals. Aquests darrers anys, les esglésies d’Indonèsia han actuat conjuntament contra el tràfic de persones i abusos sexuals de menors. Els seus esforços, i els dels fidels d’altres creences, són cada dia més urgents d’ençà que el nombre de víctimes en algunes parts del país ha crescut desmesuradament.

Com a cristians, units en pregària i estudi de les Escripures, a l’escolta sincera de la paraula de Déu, cal que siguem conscients que Déu també parla avui a través del clam dels que són maltractats en la nostra societat. En escoltar junts la paraula de Déu, ens sentirem motivats per actuar en comú contra el flagell del tràfic de persones i altres malvestats.

Pregària

Déu de bondat,
Vós sou la font d'on prové la dignitat humana.
Per la vostra bondat i poder
les paraules d'Anna amorosiren el cor del sacerdot Elí;
per la vostra bondat i poder
les paraules de la dona cananea mogueren Jesús a guarir la seva filla.
Puix que ens esforcem per manifestar la unitat de l'Església,
feu-nos valents per rebutjar qualsevol forma de violència contra les dones
i per celebrar els dons de l'Esperit
que les dones aporten al servei de l'Església.
Us ho demanem per Jesucrist, nostre Senyor, que viu i regna amb vós i l'Esperit Sant, Deu,
pels segles dels segles. Amén.

Dia 8è El Senyor m'il·lumina i em salva (SI 27,1)

SI 27,1-4
Jn 8,12-20

Reflexió

Al llarg dels vuit dies d'aquesta Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, les reflexions han girat entorn de moltes situacions difícils del món d'avui, la corrupció, la violència, l'exclusió, l'explotació, la pobresa, la pol·lució, la fam i el tràfic de persones. Les esglésies d'Indonèsia són conscients d'aquestes qüestions i les veuen com a reptes de tot cristià. Reconeixen i confessen que alguns d'aquests pecats han esquitxat també la vida de les seves esglésies ferint la seva unitat i empobrint el seu testimoni davant del món. Compten, però, amb nombrosos exemples d'instàncies d'esglésies que es reuneixen per donar testimoni de la seva unitat en Crist. El cristians de la resta del món s'hi poden afegir, així mateix, amb molts altres exemples propis dels països respectius.

Dia rere dia, any rere any, i, especialment, durant aquesta Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, els cristians es troben junts per pregar en comú, professar la seva fe baptismal, escoltar la veu de Déu en les Escripures i pregar junts per la unitat del cos de Crist. En fer això, reconeixen que la Santíssima Trinitat és la font de tota unitat i que Jesús és la llum del món que promet la llum de la vida a tots els qui el segueixen. Les múltiples injustícies del món freqüentment els entristeixen i contrarien. Però, no perden l'esperança, actuen. Perquè el Senyor és la seva llum, la seva salvació i la fortalesa de les seves vides, no tenen por.

Pregària

Déu, fortalesa nostra,
us lloem pel vostre amor benvolent, pel vostre suport en moments de prova,
i per la llum que ens manifesteu quan anem a les fosques.
Feu que les nostres vides puguin ser de benedicció per als altres.
Ajudeu-nos a viure la unitat en la diversitat com a testimoni de comunió amb vós. Pare,
Fill i Esperit Sant,
Déu, ara i per sempre. Amén.

ALGUNES FITES RELLEVANTS DE LA HISTÒRIA DE LA SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS

- 1740** A Escòcia, neix un moviment pentecostal que, amb ramificacions a Amèrica del Nord, invita a pregar per la renovació de la fe de totes les Esglésies.
- 1820** El rev. James Haldane Stewart publica “Consells per a la unió general dels cristians fidels a la inspiració de l’Esperit”.
- 1840** El rev. Ignatius Spencer, convertit al catolicisme romà, impulsa una anomenada “Unió de pregària per la unitat”.
- 1867** En la introducció a les seves resolucions, la primera assemblea de bisbes anglicans de Lambeth, insisteix sobre la pregària per la unitat.
- 1894** El papa Lleó XIII recomana la pràctica de l’Octavari de pregària per la unitat durant el temps de Pentecostes.
- 1908** Celebració de l’Octavari per la unitat de l’Església, una iniciativa del rev. Paul Wattson.
- 1926** El moviment Fe i Constitució inicia la publicació de “Suggeriments per a un Octavari de pregària per la unitat dels cristians”.
- 1935** A França, l’abbé Paul Couturier promou la “Setmana universal de pregària per la unitat dels cristians com Crist la vol i pels mitjans que ell vol”.
- 1954** A Barcelona, per iniciativa del rev. Gunnar Rosendal, cristians catòlics romans i protestants comencen a reunir-se per reflexionar i pregar.
- 1958** A França, el Centre “Unité chrétienne”, de Lió, comença a redactar i difondre els textos per a la Setmana de pregària, en col·laboració amb la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies
- 1959** El Grup ecumènic de Barcelona promou la Setmana de pregària, amb els textos publicats pel Centre “Unité chrétienne”, de Lió, i al mateix temps edita “Orientación e información ecumènica”, la circular suprimida per l’autoritat eclesiàstica a partir del núm. 2.
- 1963** A Salamanca, primer curs d’introducció a l’ecumenisme, a càrrec de ponents del Centre “Unité chrétienne”, de Lió, i del Grup ecumènic, de Barcelona.
- 1964** A Jerusalem, el papa Pau VI i el patriarca Atenàgoras reciten junts la pregària de Crist “que tots siguin u”(Jn 17,21).
- 1966** La Comissió Fe i Constitució i el Secretariat per la Unitat dels Cristians (avui Pontifici Consell per la Promoció de la Unitat Cristiana), de l’Església Catòlica, decideixen de preparar conjuntament els textos per a la Setmana de pregària de cada any.
- 1968** Per primera vegada, la Setmana de pregària per la unitat dels cristians se celebra a partir dels textos de Fe i Constitució i del Pontifici Consell per la Promoció de la Unitat Cristiana.
- 1984** Amb estatuts propis, aprovats per la Generalitat de Catalunya, el Grup ecumènic de Barcelona esdevé Centre Ecumènic de Catalunya.
- 2000** El Centre UNESCO de Catalunya i el Centre Ecumènic de Catalunya creen l’Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós (AUDIR).
- 2004** Barcelona, celebració al Fòrum Universal de les Cultures del IV Parlament de les Religions del Món (PWR). A partir d’aquest esdeveniment, emprenen la seva singladura el “Grup Estable de Treball per a les Religions”(GTER) i la Xarxa d’Entitats Interconfessional que promou el Parlament Català de les Religions en tot el marc lingüístic del català.
- 2004** Acord entre Fe i Constitució, del Consell Mundial de les Esglésies, i el Pontifici Consell per la Promoció de la Unitat Cristiana, de l’Església Catòlica, per editar i publicar conjuntament, en un mateix format, el llibret de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.
- 2008** Celebració del centenari de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, prenent com a referent l’Octavari per la Unitat de l’Església, iniciat l’any 1908, pel rev. Paul Wattson.

La recerca prèvia de materials entorn del tema central de la Setmana de pregària per la unitat dels cristians 2019, l'ha duta a terme un grup representant de diverses comunitats cristianes d'Indonèsia. Més endavant, els dies 3-8 de setembre de 2017, a Jakarta, un equip internacional dirigit per la comissió Fe i Constitució, del Consell Mundial de les Esglésies, i pel Pontifici Consell per la promoció de la unitat cristiana, ha reprès la tasca, ha elaborat un projecte, l'ha revisat i finalitzat. Els resultats, a més, han estat referendats, entre altres instàncies, pels estudiants i membres de la facultat del Seminari Teològic de Jakarta. La versió de l'original anglès i adaptació al català és del Centre Ecumènic de Catalunya. Veg. <http://www.vatican.va> i wcc-coe.org